

end en Forøgelse af de direkte Skatter. Der maa altsaa være foregaaet en Ændring i det ærede Medlems Opfattelse fra før den 11. April til nu. Det ærede Medlem sagde, at vi har sagt om den tidligere Regering, at den var raadvild, og hvad kan man ikke sige om denne? Ja, det sagde vi, og det forekommer mig, at det var ud fra gode Argumenter, paa Grund af de Handlinger og de Undladelser, som vi bebrejdede den tidligere Regering. Netop paa dette Punkt, med Hensyn til Valutaspørgsmaalet, var Stillingen nemlig den, at Regeringen til Dagligbrug var aldeles passiv, og det ærede Medlem var jo selv ved mange Lejligheder Talerøret for denne Passivitet, for at lade Tingene gaa deres egen Gang. De Navne, man kan give dette, kan være forskellige, og jeg skal ikke prøve paa at gengive nogle af dem. Men naar det saa viste sig, at man ved at lade Tingene gaa deres Gang kom fra den ene Katastrofe-tilstand til den anden, kom den tidligere Regering i Huj og Hast med et eller andet; som oftest gjorde det Indtryk af at være i høj Grad tilfældigt, hvad den forelagde. Den kom med et eller andet, som den præsenterede under Navnet Foranstaltninger til Valutaens Stabilisering. Og det er netop at være raadvild, naar en Regering lægger Hænderne i Skødet, medens det er Magsvejr, og saa, naar Krisen indtræder, uovervejeth kommer med et eller andet, noget, som man maaske kort Tid i Forvejen har svoret imod. Der er jo — det vil det ærede Medlem ikke kunne undlade at lægge Mærke til — en væsentlig Forskel paa den tidligere og den nuværende Regering. Den nuværende Regering er ikke raadvild, den har straks fremsat sit Valutaforslag, den har, i Overensstemmelse med de Tilsagn, man gav Vælgerne baade i Valgsituationen og i øvrigt, sat ind med et Forslag paa et Tidspunkt, hvor der er Magsvejr, og raadet Rigsdagen, det ærede Medlems Parti ikke undtaget, til at benytte denne Periode af forholdsvis Ro om Valutaen til i Fred og Ro at overveje og træffe sine Foranstaltninger. Denne væsentlige Forskel er der paa den tidligere Regering og den nuværende.

Det ærede Medlem erklærede sig videre villig til Forhandling om effektive Foranstaltninger, men han kom ikke ind paa, hvori disse Foranstaltninger kunde bestaa. Det havde været naturligt at fremføre det her, det havde været endnu mere naturligt at fremføre det under Udvalgsforhandlingerne, men ingen af Delene er sket. Det ærede Medlem siger: effektive Foranstaltninger; det vil sige Foranstaltninger til Ned-

bringelse af Seddelmængden. Men Nedbringelse af Seddelmængden er jo ikke et Middel, det er et Maal. Vi er sikkert alle uden nogen Undtagelse enige om, at Nedbringelse af Seddelmængden vil være valutagavnlig. Men hvordan naa dertil? Herpaa har det ærede Medlem hverken her eller i Udvalget givet nogen Forklaring, og han har ikke paa noget Punkt meldt sig til en virkelig positiv Forhandling om andre Veje, naar han nu ikke kunde gaa med til det, som af Regeringen er foreslaaet.

Det ærede Medlem har en egen, skal vi sige lidt fri Maade at gengive andres Udtalelser paa. Han lagde mig i Munden ved denne Lejlighed, at jeg ved første Behandling skulde have sagt: Hvorfor ikke, naar der er Arbejdsløshed, lukke for Maskinerne og for Teglstenene, da vi lige saa godt kan lave dem herhjemme? Det er, som sagt, mildest talt en lidt fri Maade at gengive mine Udtalelser paa. Jeg talte ved hin Lejlighed om Valutamiserens ulykkelige Virkninger, derunder den store Arbejdsløshed, som vi nu i en Aarrække har haft, og brugte dette som et Argument for, at man skulde indrette sig paa en mere forstandig Maade, end man tidligere har gjort. Og jeg pegede paa, hvad jeg altsaa er nødt til at gentage, at der i den Sygelighedstilstand, hvori de europæiske Landes Økonomi fortsat befinder sig, ikke er Tale om fri Konkurrence i dette Ords almindelige Betydning. Her er Tale om en Sygelighedstilstand, saaledes som vi saa det udtrykt i sin Tid under Forhandlingerne om Importregulering af Fodtøj. Paa det Tidspunkt androg Arbejdslønnen for den samme Vare her i Danmark 5 Kr., men i Tyskland en Tiendedel eller maaske mindre af dette Beløb. Under saadanne Forhold har Talen om fri Konkurrence ingen Steder hjemme, thi det er jo givet, at med det Prisniveau og de Forhold i øvrigt, som hersker her i Landet, er det at gaa ned til en saadan Arbejds løn udelukket; selv om vore Skotøjsarbejdere i en saadan Situation vilde arbejde ganske gratis, vilde de kun have smaa Muligheder for at bestaa overfor den Valutadumping, eller hvad man nu vil kalde det, som under saadanne Forhold kan komme til at foreligge.

Naar det ærede Medlem vilde hævde, at man i Rusland har gennemført den socialistiske Statsidé, maa dette staa for det ærede Medlems egen Regning. Jeg er af den Opfattelse, at man i Rusland har etableret et Diktatur, som man kalder med de Navne, som man nu paa Russisk synes om; de derovre maa jo om, hvilke Navne de vil give